



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Jana Jouzy a přísedících pana Pavla Beneše, DiS. a paní Vratislavy Ekrtové v hlavním líčení konaném dne 10. října 2023,

takto

Obžalovaný K. Z., a, narozený [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted] starobní důchodce,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v období nejméně od července roku 2022 do vánočních svátků 2022 v obci [redacted] patře domu č. p. [redacted], který obývá, a to zejména v ložnici tohoto bytu, v přesně nezjištěném počtu případech opakovaně svlékal poškozenou A. K., narozenou [redacted], bytem [redacted] tuto osahával po celém těle, včetně obnažených prsou a mezi nohama, sám se při tomto jednání svlékal, držel si penis rukou a otíral se svým penisem o vagínu poškozené tak, že vykonával kopulační pohyby, přičemž nejméně ve dvou případech ejakuloval, a to i na poškozenou, a nejméně v jednom případě se pokusil zavést svůj penis do vagíny poškozené, k čemuž nedošlo,

tedy

dílem dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k vykonání soulože s dítětem mladším patnácti let, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, dílem dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil,

čímž spáchal

pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a dílem dokonaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Odůvodnění

1. Obžalovaný K█████Z█████ v hlavním líčení prohlásil svou vinu projednávaným skutkem a právní kvalifikací. Státní zástupce s prohlášením viny nesouhlasil, neboť měl za to, že právní kvalifikace uvedená v podané obžalobě je nesprávná. Protože však prohlášení viny obžalovaného nebylo v rozporu s důkazy shromážděnými v přípravném řízení ani s důkazy provedenými při hlavním líčení, soud jeho prohlášení viny přijal a současně rozhodl, že dokazování nebude provedeno v rozsahu prohlášení viny, ale pouze ohledně osobních poměrů obžalovaného. Obžalovaný svým jednáním popsaným shora naplnil všechny znaky skutkové podstaty pokračujícího zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku dílem dokonaného a dílem nedokonaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
2. Nad rámec shora uvedeného je třeba uvést, že nebylo na místě po právní stránce kvalifikovat jednání obžalovaného jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jak navrhoval u hlavního líčení přítomný státní zástupce, neboť důkazní situace se v jednání před soudem oproti přípravnému řízení nezměnila, a ani v něm nic takového zjištěno nebylo. Již z důvodu předvídatelnosti, ale i vzhledem k právům obžalovaného by měl státní zástupce respektovat pokyn nadřízeného Krajského státního zastupitelství k vedení trestního řízení pro zločin pohlavního zneužití a neusilovat o změnu právní kvalifikace k tíži obžalovaného v situaci, kdy sám v obžalobě uvádí, že skutečnosti uvedené v popisu skutku považuje za nesporné. Za situace, kdy s možnou změnou právní kvalifikace zdejší soud nesouhlasil, bylo na místě přijmout prohlášení viny obžalovaného, neboť jeho nepřijetím by mu tento jeho přístup nepolehčoval, a to jen pro odlišný právní názor státního zástupce.
3. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k ustanovení § 38 a násl. trestního zákoníku, tedy k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům, dosavadnímu způsobu života i k možnosti nápravy obžalovaného. Soud vycházel z jeho životní situace, kdy má stále bydliště, pobírá starobní důchod, žije sám. Obžalovanému polehčují dvě okolnosti, a to jednak jeho dosavadní způsob vedení života, když v rejstříku trestů nemá žádný záznam, ke kterému by bylo možné přihlížet, nebyl řešen pro přestupek ani k jeho osobě nejsou jiné negativní zprávy. Druhou polehčující okolností je jeho přístup k věci, kdy svou vinu před soudem prohlásil a vyjádřil i lítost nad svým jednáním. Zároveň však soud považuje společenskou škodlivost jeho jednání za vysokou a jeho pobyt na svobodě za nebezpečný pro společnost. Jeho jednání nelze považovat za jednorázový exces, naopak dopouštěl se ho opakovaně, aniž by si uvědomil jeho důsledky. Při zvážení výše uvedeného dospěl k závěru, že je na místě na obžalovaného působit represivním trestem, byť kratšího trvání, neboť trest podmíněně odložený na zkušební dobu by nezajistil nápravu obžalovaného. Obžalovaný je ohrožen dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku trestní sazbou na 1 rok až 8 let odnětí svobody. Soud shledal jako přiměřený i s ohledem na věk obžalovaného trest odnětí svobody v trvání 2 roků, tedy při spodní hranici trestní sazby. Pro jeho výkon zařadil soud obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť jsou pro standardní zařazení splněny zákonné podmínky. Takto uložený trest by měl být dostatečný k tomu, aby si obžalovaný uvědomil své pochybení, a aby se v budoucnu obdobné ani jiné trestné činnosti nedopouštěl. Vzhledem k závěru znaleckého posudku i výpovědi samotného obžalovaného dospěl soud k závěru o potřebě uložit mu vedle trestu i ochranné léčení sexuologické a to v ambulantní formě. To by mu mělo do

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

budoucná pomoci se po propuštění z výkonu trestu chovat způsobem, který bude odpovídat společenským normám a zvládat obdobné životní situace.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Pokud byla rozsudkem uložena sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení (trest propadnutí majetku, peněžité trest, trest propadnutí věci, propadnutí náhradní hodnoty, ochranné opatření zabránění části majetku, ochranné opatření zabránění věci, zabránění náhradní hodnoty), má poškozený právo žádat o uspokojení svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení podle zákona č. 59/2017 Sb.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 10. října 2023

Mgr. Ing. Jan Jouza, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném 8. prosince 2021 v Lounech v senátě ve složení předsedkyně senátu Mgr. Blanka Šišová a přísedící Mgr. Anežka Straková a Luboš Maršál,

takto

Obžalovaný P. K., narozený ve , okres , soukromý podnikatel, trvale bytem ,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době na počátku měsíce dubna 2020, při řízení osobního automobilu zn. Škoda Felicia, rz na polní cestě v blízkosti řeky Ohře u obce Stroupeč v okrese Louny, poté, co si na klín posadil nezletilého M. B. nar. , jehož měl svěřeného k hlídání jeho matkou K. B. nar. , tohoto nechal za jízdy držet volant a při tom ho nejprve lechtal přes oblečení v podpaždí a na žebrech a následně mu vsunul pravou ruku pod krátké kalhoty, kde mu sahal a „lochtal“ ho po nějakou dobu na obnaženém penisu,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužíval dítě mladší patnácti let, které bylo svěřené jeho doзору,

tím spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanovuje se zkušební doba v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený M. B. č, narozený zastoupený matkou K. B., narozenou , trvale bytem odkazuje s nárokem na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

- 1) Dne 21. 7. 2021 byla u Okresního soudu v Lounech podána obžaloba na P. K. Jednání bylo popsáno tak, že v blíže nezjištěné době na počátku měsíce dubna 2020, při řízení osobního automobilu zn. Škoda Felicia, rz , na polní cestě v blízkosti řeky Ohře u obce Stroupeč v okrese Louny, poté, co si na klín posadil nezletilého M. B. nar. , jehož měl svěřeného k hlídání jeho matkou K. B. nar. , tohoto nechal za jízdy držet volant a při tom ho nejprve lechtal přes oblečení

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

v podpaždí a na žebrech a následně mu vsunul pravou ruku pod krátké kalhoty, kde mu sahal po dobu několika minut na obnažený penis.

- 2) Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Lounech bylo jednání kvalifikováno jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.
- 3) Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku. Soud oproti obžalobě, dle výsledků dokazování, korigoval popis skutkové věty v tom směru, že upřesnil osahávání nezletilého. Co se týká délky doby, po níž se tohoto jednání dopouštěl, bezpochyby nešlo o letmý dotyk ani mnoho minut trvající osahávání genitálií.
- 4) Obžalovaný P. K. jak v přípravném řízení, tak v podstatě u hlavního líčení potvrdil, že nezletilého zná asi tři roky, navštěvovali se. Nezletilý vyrůstal v hrozných podmínkách, proto ho bral na výlety, někdy u něho se souhlasem matky také přespával. V březnu nebo v dubnu 2020 jel s nezletilým na výlet se souhlasem matky autem zn. Škoda Felicia. Cestou ztratil nezletilý roušku, pak jí našli, přesto byl „smutný“. Proto ho během cesty napadlo, že ho nechá řídit, nezletilý si sedl k němu na klín, on levou rukou držel volant a pravou rukou řadil. Během cesty jej nejprve lechtal přes oblečení v podpaždí a na bradě. Nezletilý se smál, a aby ho více rozveselil, lechtal ho přes oblečení na přirození. Při zpáteční cestě mu pak strčil pravou ruku pod kraťasy na obnažený penis, sáhnul mu na něj několikrát přerušovaně, jednalo se o lechtání dvěma až třemi prsty. Sahání mohlo trvat asi 2x patnáct vteřin. Nejednalo se o nic sexuálního. Žádný sexuální požitek z toho neměl. Je mu líto, že se taková věc stala. Na dotaz uvedl, že není pravdou, že než sáhl nezletilému na penis, ho nelechtal. Nesouhlasí s tím, jak tvrdí nezletilý, že mu penis asi tři minuty tzv. honil. Nezletilý se přitom při sahání na penis nekroutil, usmíval se. V minulosti se nic podobného mezi ním a nezletilým nestalo. Jeho sexuální orientace je heterosexuální. Má ale lupenku a nechce se před ženami svlékat. Měl jen několik nahodilých známostí. U hlavního líčení připustil, že ho obdobným způsobem dříve uchopovala kamarádka za genitálie, a bylo mu to příjemné. Dále zdůraznil, že v souvislosti s tímto jednáním byl vydírán matkou nezletilého a jejím přítelem J. H. který za to byl odsouzen. Doložil též, že v této souvislosti dochází do psychiatrické ambulance od dubna 2020. Z této zprávy plyne, že je silně úzkostný a trpí nespavostí (čl. 216).
- 5) Za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně byl čten protokol o výpovědi nezletilého M. B. V něm popsal, že P. K. jim v domě, kde bydlí, dělal elektřinu a pak jeho matku požádal, aby s ním mohl jet na výlet. Takto pak na výlety jezdili, u obžalovaného i přespával. Na výletech se mu líbilo. Na posledním ztratil roušku, pak jí ale našli a P. K. mu řekl, že ho nechá řídit někde na polní cestě. Pak mu šel pod kalhoty a tam mu ho honil. Řízení byl nápad P. K. To auto takto řídil s K. asi pět minut. Pod tepláky mu sáhl K. pravou rukou. Přitom nic neříkal, jenom trochu hekal. To sahání na pindíka mu nebylo příjemné. Kvůli tomu se jako kroutil. Mohlo to trvat asi tři minuty a K. mu ho prostě honil. Co je to erekce, neví. O tom, co se stalo, se později bavil s mámou, nikomu jinému se nesvěřil. Matka říkala, že jí to vadí. Policii nakreslil obrázek, kudy autem jeli. Před výslechem mu matka říkala, ať si nevymýšlí a mluví pravdu.
- 6) Za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně byl čten protokol o výpovědi svědkyně K. B. matky nezletilého. Tato v něm uvedla, že P. K. zná asi 3 roky. Tento jim prováděl nějakou elektroinstalaci v domě. Byl to známý v té době jejího druha J. H. Jezdil k nim pak třeba i dvakrát týdně. Jejím nezletilému synovi vozil bonbony, ovoce a čokoládu. Asi po třech měsících jí nabídl, že by syna vzal občas na nějaký výlet. Když ho poprvé na výlet pustila, řekl jí její tehdejší druh J. H. zda jí nevadí, že P. K. je homosexuál. Řekla mu na to, že nevidí důvod, že by měl synovi ublížit. Takto pak syn jezdil s P. K. 1x za týden na výlety, pravidelně jí z výletu volali, že je vše v pořádku. Později syn u P. K. i několikrát spal, také i několik nocí. Syn se jí nikdy nesvěřil, že by se strany P. K. došlo k nějakému zvláštnímu chování. Říkal, že u K. spí sám oblečený do pyžama a v koupelně je také sám. Jednou se jí i K. zeptal, že by si vzal jejího syna za vlastního, řekla mu, že jestli se náhodou nezbláznil a myslela si, že to jen tak plácnul. V létě roku 2019 jí syn řekl, že slyšel, jak K. říkal Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

nějakému známému, že dostane jejího druha J. H. do vězení. Někdy v březnu 2020 pustila syna zase s K. na výlet a z výletu se syn vrátil kolem 4 nebo 5 hodiny odpolední. K. jí syna předal, tento se s ním ani nerozloučil, ani ji neobjal, jak to vždy dělal při příjezdu a také nevyprávěl, co všechno na výletě dělali. Syn šel do svého pokoje, říkal, že chce být chvíli sám. Asi za hodinu ji zavolal a řekl jí, že K. ho vzal při řízení auta na klín a když syn držel volant, tak mu K. sáhl pod trenky na pindíka a funěl mu u toho do ucha. Syn doslova řekl, že mu ho měl honit. Také říkal, že se mu vrčením snažil dát najevo, že se mu to nelíbí, ale K. stejně pokračoval dál. Toto, co se dozvěděla od syna, řekla tehdejšímu druhovi J. H. a dohodli se, že zavolají K. a na oko uvedou, že potřebují opravit bojler. Když pak přijel, zeptala se ho, co se stalo. Nejprve říkal, že je to nesmysl, a když mu syn řekl, aby řekl pravdu, tak odpověděl, že za to nemůže, že se mu líbí malí chlapečci. Také se zeptal, co má dělat ohledně případné psychiatrické pomoci, protože ví, že ona se léčí s depresemi. Řekla mu na to, že musí nejdříve k praktickému lékaři, který mu dá doporučení k psychiatrovi. Poté došlo z její strany k napadení P. K. o kterém nechce mluvit, je obsahem trestního řízení, které je vedeno proti ní a J. H. Po tom napadení nebo během něj K. sám navrhl, že M. odškodní. Nejprve řekl, že na něj přepíše dům ve Slaném, což odmítla a pak jí nabídl finanční odškodnění ve výši 50.000 Kč s tím, že když to oznámí, on přijde o živnost. S tím souhlasila s podmínkou, že navíc předloží potvrzení o tom, že se léčí. Ještě ten den jí dal 25.000 Kč a za 14 dní dalších 25.000 Kč. Poprvé ve věci vypovídala až na základě trestního oznámení K. na ni a na J. H. Sama by na K. trestní oznámení podala až v případě, že by tento nepředložil potvrzení o léčení. Jako důvod požadované škody ve výši 100.000 Kč uvedla, že syn se nyní odmítá bavit s dospělými muži. Musí s ním spát v pokoji, protože se budí a nemůže usnout, protože to prý stále vidí před očima. Toto jí řekl nesčetněkrát. Když kolem nich projíždí modrá nebo stříbrná Felicie, chytá ji syn hned za ruku a ptá se jí s hrůzou, jestli to není P. K.

- 7) Ze spisu Okresního soudu v Lounech spis. zn. 4T 29/2020 soud zjistil, že byl druh matky nezletilého J. H. uznán vinným tím, že dne 10. 4. 2020 v době kolem 17:00 hodin vylákal poškozeného P. K., narozeného do místa svého současného pobytu v obci , okres Louny, pod záminkou potřeby opravy elektrického bojleru, poté v průběhu rozhovoru s poškozeným, tohoto udeřil několika ranami do hlavy, přitom požadoval vydání finanční hotovosti z důvodu, že měl poškozený osahávat nezletilého M. B., narozeného 21. 1. 2010, který žije s obžalovaným, následně poškozenému vzal peněženku a z této finanční hotovost 1 400 Kč, dále požadoval vydání dalších 50 000 Kč, s tím, že jinak oznámí trestný čin poškozeného policii, poškozenému ublíží na zdraví a zlikviduje jej, načež s poškozeným jel i se svou družkou K. B. narozenou a známým J. Z. narozeným do místa bydliště poškozeného ve , kde poškozený vyzvedl a následně obžalovanému předal finanční hotovost Kč, dále s poškozeným jel k bankomatu v ulici Wilsonova ve Slaném, kde poškozený ze svého účtu číslo vedeného u Moneta Money Bank vybral finanční hotovost 20 000 Kč, kterou taktéž předal obžalovanému, přičemž poškozený takto činil, s ohledem na předchozí jednání obžalovaného a z obavy o svůj život, načež dne 20. 4. 2020 obžalovaný telefonicky vyzval poškozeného k další úhradě finanční hotovosti, pročež tento mu z obavy o svůj život předal v obci , okres v místě bydliště matky obžalovaného, dalších 25 000 Kč, které získal částečně směnou za Euro a částečně výběrem ze svého účtu číslo vedeného u Moneta Money Bank, poškozenému uvedeným jednáním vznikla škoda ve výši 51 400 Kč na finanční hotovosti, kterou vydal obžalovanému, přičemž tento mu během cesty dne 10.4.2020 vrátil 140 Kč. Jednání J. H. bylo kvalifikováno jako zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků se zařazením do věznice s ostrahou. Současně bylo rozhodnuto, že je povinen nahradit P. K. 51 260 Kč na náhradě škody.
- 8) K trestnímu řízení byl přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, jeho znalecký posudek byl přečten za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně. Z něho plyne, že obžalovaný trpí psychosexuálním infantilismem, nezralá vývojově neuzavřená sexualita s narušenou schopností Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

párové vazby. Tato psychosexuální nezralost mu umožňuje sexuální vyladění i na dětské objekty. Nebyla jasně prokázána deviace v objektu, tedy pedofilie, kterou nelze aktuálně ani plně vyloučit. Netrpí žádnou další duševní poruchou. Vliv na sexuální puzení a obtížnější udržení sociálních hranic může mít organické poškození mozku po cévní mozkové příhodě. Obžalovaný psychickým onemocněním v pravém slova smyslu netrpí. Sexuální infantilismus neměl významný vliv na rozpoznávací schopnosti, obžalovaný si je plně vědom, že intimní kontakt s nezletilým je trestný. Míra sexuální nezralosti a mírná organická desinhibice způsobená cévní mozkovou příhodou měla významný vliv na ovládací schopnosti obžalovaného. Pokud mu bude prokázán čin, který je popisován ve spise, mohl být sexuálně motivován s ohledem k nezralé sexualitě. Obžalovaný není nebezpečný pro společnost, v případě započetí ambulantní sexuologické léčby by mělo dojít k případnému uzávěru diagnostické úvahy a získání náhledu na strukturu jeho sexuality. U obžalovaného se dá očekávat dobrá spolupráce a možnost získání náhledu. Obžalovaný je plně schopen všech úředních a právních úkonů. Nebyl zjištěn významný vliv a souvislosti mezi kožním onemocněním lupenkou a jeho sexualitou.

- 9) K trestnímu řízení byl přibrán též znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, tento se týkal duševního stavu nezletilého M■■■■ B■■■■. Znalecký posudek byl přečten za souhlasu státní zástupkyně i obžalovaného. Znalec uvedl, že aktuální psychický stav nezletilého je v souvislosti s vyšetřovanou událostí negativně ovlivněn připomínkami vyšetřované události, které vzbuzují pocity studu, případně strach z obžalovaného. Dále může působit pocit zklamání z osoby, se kterou měl dříve dobrý vztah. Jsou přítomny i posttraumatické reaktivní příznaky, které by měly postupně odeznívat. Pokud by pokračovaly, byla by vhodná i psychologická či pedopsychiatrická péče. V současnosti jsou u nezletilého přítomny posttraumatické reaktivní příznaky. Tyto způsobují psychický diskomfort a snižují kvalitu jeho života. Jeho běžný život nebyl podstatně ovlivněn, byla však narušena rodinná atmosféra. Ze znaleckého zdravotního hlediska jde o lehčí poruchu zdraví. Pokud se týče psychologických otázek, znalec uvedl, že nezletilý je dětskou osobností s rysy nezralosti a senzitivity se zvýšenou fixací na matku. Jeho intelektový výkon je orientačně na hranici průměru a podprůměru. Jsou u něj přítomny reaktivní posttraumatické příznaky. Je schopen přiměřeně věkové úrovni správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat událost. Pokud by tyto byly stresující či emočně zatěžující, mohl by se dopustit zkreslení, nešlo by však o poruchu v kontrole reality. Při znaleckém vyšetření nebyly zjištěny známky lhavosti nebo konfabulace. Nebyl zjištěn motiv, pro který by nezletilý ve věci lhal. Za věrohodné v jeho výpovědi lze pokládat to, že došlo mezi ním a obžalovaným k sexualizovanému kontaktu. V podrobných detailech může dojít k určitému zkreslení jednak z toho důvodu, že šlo o zážitek emočně významný a nezletilý mohl být ovlivněn reakcí dospělých v rámci rodiny. V posuzované věci vyjadřuje nezletilý negativní vztah, spontánně o tomto nemluvil, na otázky odpovídal s určitou mírou inhibice a verbalizoval pocity studu. K obžalovanému měl pravděpodobně dříve pozitivní vztah, nyní negativní, cítí zklamání, pocity studu a úzkost.
- 10) Ve spise je založena mapka a fotodokumentace trasy, po které nezletilý s obžalovaným jeli autem. Listinným důkazem je i lékařská zpráva o psychickém stavu matky nezletilého K■■■■ B■■■■ ta však pro posouzení věci nemá zásadního významu. Dalším listinným důkazem je i zpráva společnosti Spirála, která provedla s nezletilým dvě konzultace. Z nich plyne, že nezletilý vypovídal o osahávání na intimních partiích. Kromě jiného pak uvedl, že se v noci bojí chodit na záchod a chce spát s matkou. Bojí se toho, že by se rodinný známý objevil.
- 11) Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Obžalovaný se k tomuto v podstatě doznal, věděl skutečný věk nezletilého, pouze popřel motiv svého jednání, který dle něho nebyl sexuální a rozporoval délku doby, po níž se ho měl dopouštět. Nicméně i z jím podané výpovědi plyne, že se nejednalo o letmé či náhodné doteky, tyto směřoval na genitálie nezletilého cíleně a opakovaně, nejdříve přes oblečení a pak i pod ním - konkrétně při jedné cestě přes oblečení, při zpáteční cestě pod oblečením a to několikrát. Obžalovaný měl přitom předchozí zkušenost, že byl na genitáliích takto drážděn kamarádkou a z toho pak plyne, že se z jeho strany jednalo o evidentní sexuální podtext. Tomu nasvědčují také závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie. S vyjádřením obžalovaného Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

koresponduje v podstatných bodech protokol o výpovědi nezletilého M. B. zčásti pak i výpověď matky nezletilého K. B. a zpráva ze společnosti Spirála, z nichž je zřejmé, že nezletilý hovořil o osahávání, kdy sám vnímal jako nepatřičné to, jež se týkalo obnaženého penisu. Na to navazují i další důkazy vztahující se k popisu místa činu, tj. konkrétně fotodokumentace trasy a mapky. Lze přitom připustit, že protiprávní jednání netrvalo v řádech několik desítek minut, ale rozhodně ani jen pár sekund, jak ve své výpovědi tvrdil obžalovaný, zvláště vezme-li se v úvahu délka trasy, kterou s nezletilým absolvoval v obou směrech. Z fotodokumentace je patrné, že polní cesta není nijak zásadně výtluková či nerovná, aby se obžalovaný nemohl daného jednání dopustit při souběžném řízení vozidla. Nezletilý nepochybně v podstatných bodech vypovídal nezkresleně, neboť navazuje na vyjádření obžalovaného, v podrobnostech pak lze připustit určité nepřesnosti či převzaté pojmy od matky, avšak zcela bez významu k jeho věrohodnosti i popisu skutku jako celku. O tom též svědčí závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a klinické psychologie, které potvrzují, že nezletilý nejednal vůči obžalovanému zistně či v úmyslu mu ublížit a byl schopen přiměřeně věkové úrovni správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožitou událost. Nebyla u něho v důsledku emočního prožitku zjištěna porucha v kontrole reality. Konečně nebyly zjištěny ani známky lhavosti či konfabulace a prožitému odpovídá i nynější odmítavý postoj k obžalovanému. Traumatizaci a autentičnosti nezletilého z prožitého odpovídá také jeho projev u znalce, který byl doprovázen pocitem studu a zklamání z jeho nepatřičného chování. Výše uvedené ale neplatí o matce nezletilého a jejím druhovi, neboť se víceméně společně snažili od obžalovaného získat neoprávněnou satisfakci bez toho aniž by brali řádný ohled na oprávněné zájmy nezletilého. Oba tak různou měrou stavěli vlastní finanční zájmy nad příkoří nezletilého. Nicméně ani toto protiprávní selhání J. H. a morální matky nemění nic na tom, že obžalovaný osahával nezletilého na genitálu, nejdříve přes oblečení a pak i pod ním. A tohoto jednání se dopustil v době, kdy mu byl matkou nezletilý svěřen jeho doзору, což se dělo vícekrát (miněno svěřeni), když spolu trávili společně čas mimo rodinu a nezletilý ho tak nepochybně vnímal jako dospělou autoritu. Koneckonců tomu pak odpovídá i jeho reakce na sexuální dráždění, kdy se nedokázal účinně proti němu ohradit, neboť se jednalo o zcela vybočující a nečekané jednání obžalovaného. Z popisu jednání obžalovaného, které bylo evidentně cílené proti nezletilému, je bezesporu patrný minimálně nepřímý úmysl dle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku, neboť obžalovaný musel předpokládat, že následek předvídaný trestním zákoníkem může nastat a byl s tím srozuměn, a to i přesto, že trpí sexuálním infantilismem a mírnou organickou desinhibicí. Jednání obžalovaného je společensky škodlivé, neboť výrazně negativně zasahuje do integrity nezletilého a jeho běžných sociálně interaktivních vztahů a je tak zcela na místě použití ustanovení trestního zákoníku. Rozhodně nejde o stejný případ, který byl popsán v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2013 spis. zn. 3Tdo 1179/2013, který vykazoval zcela jiné parametry a okolnosti. V nyní projednávané věci se vůbec nejednalo o pouhé letmé dotyky, ale tyto cíleně směřovaly na genitálie nezletilého a jeho vzrušení a je zcela na místě je považovat za pohlavní zneužití jiným způsobem než souloží. Takové jednání se pak zcela vymyká jakýmkoli výchovným, i dobře míněným, praktikám. Obžalovaný navíc k tomu jednání resp. jeho gradování (několikeré sáhnutí na obnažený penis dvěma až třemi prsty) neměl žádný důvod, když již chlapec byl zklidněn tím, že mu bylo dovoleno řídit osobní vozidlo. „Lochtání“ přes oblečení tedy již nemělo žádného významu a rozhodně nebyl důvod směřovat toto cíleně do intimních partií dítěte přes oblečení a posléze i přímo na obnažený genitál. V daném případě tudíž nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Obžalovaný takto naplnil všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a byl uznán vinným.

- 12) Závěrem je pak nutno zmínit, že prostředí, v němž nezletilý žil či nadále žije, není předmětem hodnocení trestního soudu a je na obžalovaném, zda ev. podá k příslušnému úřadu podnět na jejich řádné prošetření.
- 13) Při úvaze o druhu a výměře trestu soud u obžalovaného vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu. Byla zhodnocena povaha a závažnost spáchaného Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

zločinu, kdy se obžalovaný dopustil jednání, jímž porušil zájem společnosti na ochraně mravního a tělesného vývoje dítěte, zejména před jakýmkoli útoky na jeho pohlavní nedotknutelnost. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nebyl soudně trestán. V místě bydliště nebyl projednáván pro přestupky, je soukromým podnikatelem, který doposud vedl řádný život a jedná se u něho o ojedinělé vybočení. S ohledem na zachovalost jeho osoby, závěry znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie (významné ovlivnění ovládacích schopností), následný atak matky a jejího druha vůči jeho osobě, projednání věci před soudem pak nepochybně sehrálo u obžalovaného významnou roli. V dané situaci tak na něj postačí působit trestem mírnějším vč. kratší zkušební doby, který není spojen s přímým omezením osobní svobody. Pročež pro upuštění od uložení trestu či jeho snížení mimo zákonnou trestní sazbu nejsou dány podmínky, neboť jeho jednání směřovalo proti dítěti, tedy snadno zranitelné oběti a rozhodně nešlo o hraniční případ. Jako přiměřený považuje soud trest odnětí svobody ve výměře 24 měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonné výměry, která činí dle trestní sazby § 187 odst. 2 trestního zákoníku 2 roky až 10 let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 2 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, tj. při spodní hranici zákonné výměry, která činí 1 rok až 5 let. Soud má za to, že jedině takto uložený trest splní svůj účel a povede k nápravě obžalovaného. S ohledem na výše uvedené, pak nepřistoupil k uložení ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě, neboť má za to, že obžalovaný si je vědom prohřešku, celou situaci vč. svého napadení v souvislosti s tím, vnímá úkorně, což plyne též z psychiatrické zprávy na čl. 216. Navíc znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie jednoznačně neprokázal deviaci na dětský objekt a nikdy dříve se nic podobného u obžalovaného neprofilovalo a to ani ve směru k nezletilému M. B. Osoba obžalovaného nepatří mezi subjekty primárně pro společnost z pohledu sexuality nebezpečné, je si dobře vědom, že intimní kontakt s dítětem je nezákonný.

- 14) Pokud jde o nemajetkovou újmu nezletilého, soud nemohl o celém nároku rozhodnout v rámci adhezního řízení, neboť neměl k dispozici dostatek důkazů. Matka nezletilého opakovaně omluvila svou účast u soudu a nemohla tak být po poučení bezezbytku vytěžena v rámci svědecké výpovědi k aktuálnímu stavu. Další odročení hlavního líčení by tak směřovalo proti účelu i principům trestního řízení. Nic však nebrání tomu, aby nárok byl vznesen v rámci občanskoprávní žaloby, proto soud odkázal poškozeného podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Římková.

patrně, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 8. prosince 2021

Mgr. Blanka Šišová, v.r.
předsedkyně senátu



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném 17. dubna 2019 v Lounech v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Blanky Šišové a přísedících Bc. Petra Martínka a Vlasty Žatečkové,

takto

Obžalovaný J. N., narozený , trvale bytem
adresa pro doručování

je vinen, že

jako druh matky nezletilé poškozené N. E. Ž. nar. , podílející se na její společné výchově, v místě jejich bydliště na adrese

1) v přesně nezjištěné době na jaře roku 2018 v pokoji přistoupil k nezletilé N., která v tu dobu seděla u počítače, nejprve ji hladil po zádech, následně jí sáhl pod triko a hladil ji na břicho a posléze vsunul ruku pod její podprsenku a pohlídl jí na prsu,

2) od počátku roku 2018 do 27. 6. 2018, vždy za nepřítomnosti matky nezletilé, když se nezletilá koupala, vstupoval do koupelny pod různými záminkami, a to i přes předchozí výslovný zákaz matky nezletilé, přičemž přesně nezjištěného dne, pravděpodobně dne 27. 6. 2018, v době kolem 19.00 hodin vstoupil do koupelny, kde se nezletilá koupala ve vaně a chtěla si oholit ochlupení na přirození, kdy nejprve ji nabádal, aby si upustila vodu, následně jí rukou nanesl holící pěnu na přirození, a i přes ujištění nezletilé, že se umí oholit sama, jí začal přirození holit a když ho nezletilá vyzývala, aby jednání zanechal, sáhl jí rukou do rozkroku a pohlídl po klitorisu,

tedy

jiným způsobem, než souloží, pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, svěřené jeho doзору,

tím spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (třech) let.

Podle § 84 trestního zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným v rozsahu ustanovení § 50 trestního zákoníku.

Podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil nemajetkovou újmu, kterou trestním činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené N. E. Ž. narozené nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Dne 14. 12. 2018 napadla k Okresnímu soudu v Lounech obžaloba na N. E. Z. Jednání bylo popsáno tak, že *obžalovaný jako druh matky nezletilé poškozené N. E. Z. nar. , podílející se na její společné výchově, v místě jejich bydliště na adrese , v přesně nezjištěné době na jaře roku 2018 v pokoji přistoupil k nezletilé N. , která v tu dobu seděla u počítače, nejprve ji hladil po zádech, následně jí sáhl pod triko a hladil ji na břiše a posléze vsunul ruku pod její podprsenku a pohlídl jí na prsu, a dále od počátku roku 2018 do 27. 6. 2018, vždy za nepřítomnosti matky nezletilé, když se nezletilá koupala, vstupoval do koupelny pod různými záminkami, a to i přes předchozí výslovný zákaz matky nezletilé, přičemž přesně nezjištěného dne, pravděpodobně dne 27. 6. 2018, v době kolem 19.00 hodin vstoupil do koupelny, kde se nezletilá koupala ve vaně a chtěla si oholit ochlupení na přirození, kdy nejprve ji nabádal, aby si upustila vodu, následně jí rukou nanesl holicí pěnu na přirození, a i přes ujistění nezletilé, že se umí oholit sama, jí začal přirození holit a když ho nezletilá vyzývala, aby jednání zanechal, sáhl jí rukou do rozkroku a pohlídl po klitoris.*
2. Státním zástupcem bylo jednání kvalifikováno jako pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku.
3. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku (*a současně v bodě 1 odůvodnění*).
4. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení potvrdil, že dlouhodobě bydlí ve společné domácnosti s družkou R. Ž. s níž má dvě společné děti a v domácnosti s nimi žije i poškozená nezletilá N. a její bratr D. Podílí se na výchově dětí, v případě výchovných problémů jim dává zákazy, poškozené N. dal 1x facku, její bratr D. dostal také. R. Ž. (družku) uhodí jen, když má důvod, a to ho sama vyprovokuje (odhadem je to tak 1x do roka). Na N. dává pozor, na počátku roku 2018 si potají založila facebook a začala si pořezávat ruce, skočila pod kamion, poté na jaře 2018 byla na psychiatrii. N. říkala, že to dělá kvůli chlapci, někdy, že je to kvůli němu.
5. K událostem v koupelně potvrdil, že se N. stále koupe s mladší polorodou sestrou C. Když je v koupelně a stará se o Ch. při té příležitosti si všimne zběžně i N. jestli není pořezaná. Před čtrnácti dny, v pondělí, se opět Ch. koupala s N. ve vaně, družka doma nebyla, D. doma byl. Vyndal Ch. z vany, odnesl ji a pak se vrátil do koupelny s ručníky. Všiml si, že N. měla plnou vanu vody a na pračce měla připravené holení. Věděl z minulosti, že se holí, proto mu bylo divné, že má ve vaně tolik vody. Řekl jí, ať si vodu upustí a jestli na holení používá pěnu, že s pěnou je to lepší. Ukázal jí, jak se má holit, holila se na podbřišku, chtěl jí jen pomoci, víc v tom neviděl, není úchyl. Ví, že jí to družka neukázala, což říkala N. tak jí to chtěl ukázat. Kdyby jí to vadilo, mohla zavolat bratra D. který byl doma. Už neví, zda při tom holení nesahal na přirození, nebyl to záměr, proč by to dělal, určitě jí na klitoris nesahal. N. to říká, protože je v pubertě a on jí dává zákazy.

Matka jim všechno povoluje, tak je to na něm a N. toho zneužila. Mohla to říci matce dřív a ne až v době, kdy se doma řešil její zákaz facebooku.

6. K osahávání N. u počítače vypověděl, že k tomu mělo dojít před půl rokem. Bylo to jinak, než N. uvádí, kdy seděli u internetu v obýváku. Už neví, zda tam seděl první či si přisedl k N. na internetu v dětském pokojíku byl asi D. Všiml si, že se jí zkroutila sportovní podprsenka ve spodní části pod prsy a řekl jí, že si to musí hlídat, aby jí ta spodní část nevyjížděla do prsou, proto jí tu podprsenku stáhl zpět dolů, na což N. nic neříkala, společně dál vybírali zboží na internetu. N. to pak vytáhla při průseru, kdy to na něj později použila. N. se snaží pomoci, vše vysvětlit, pak přijede „bába“, tedy tchyně J. Ž. kterou má N. omotanou okolo prstu a začne do N. hučet a hned je problém. Než přijela „bába“, tak byl klid. Neví, zda se mu chce pomstít, ale je pravda, že s N. mají problémy.
7. U hlavního líčení obžalovaný v obecné rovině doplnil, že nezletilá N. lhala od počátku, kdy ji to několikrát dokázal, důkazem byl například facebook a další věci, v posledním týdnu to byla např. schovaná žakovská knížka. Upozornil na účelovost jejího chování, kdy měla říci své matce, že k tomu byla navedena babičkou resp. její přítelkyní a také že věc řeší, až když je nějaký problém. Zmínil, že v době, kdy u babičky bydlela, začala rapidně ve škole propadat, také se z doslechu dozvěděl, že v tu dobu požívala alkohol, kouřila. Od N. ví, že se kamarádky pořežávaly na přirození. Shrnutou podprsenku viděl pod tričkem a instinktivně ji opravil. Matce tento incident (s podprsenkou) neříkal, pokud jde o koupelnu, tak ho matka upozornila, aby tam nechodil. Dále poukázal na to, že ve výpovědi z přípravného řízení je nepřesnost, v dané době nevěděl, že se N. holila, vzápětí ale potvrdil, že mu řekla, že se holí již dva roky. To ale nepovažoval za věrohodné, protože jednou jí prosvítaly plavky. Zmínil, že pro obdobnou trestnou činnost byl již řešen, věc byla policií odložena.
8. Matka poškozené N., R., Ž. v přípravném řízení uvedla, že k prvnímu incidentu došlo někdy v lednu nebo v únoru 2018. Obžalovaný za ní přišel a řekl jí, že když byla předešlý den v práci, seděl v obývacím pokoji u svého počítače, přisedla si dcera N. a vybírali spolu na internetu podprsenku. Našli nějakou sportovní, a jelikož neznali míry, tak ji změřil metrem. Když jí vzal tu míru, tak jí povylezla podprsenka nahoru, tak se N. jen snažil tu podprsenku narovnat. Dceru si zavolala a ta potvrdila, že se nic nestalo. Řekla, že jí jen strejda narovnal podprsenku, ale že se jí to nelíbilo, že jí šahal na podprsenku. Obžalovaný jí vysvětloval, že to takhle nemyslel, že mu šlo pouze o to, aby jí narovnal tu podprsenku, takže si to vyříkali. U toho byl i syn D. Dále potvrdila, že nezletilá se řezala po těle od roku 2017. N. říkala, že si to dělá kvůli klukovi, kvůli němu chtěla skočit i pod kamion, což potvrdila i neteř I. Po měsíčním pobytu v psychiatrické nemocnici ji vzala domů na reverz. Následovaly zákazy facebooku, který jí obžalovaný zablokoval, což nezletilá špatně nesla. Koncem června, když přišla domů z práce, řekl jí, že předešlý den se Ch. koupala s N. a šel se za nimi podívat, aby je zkontroloval, protože Ch. často dělá ve vaně blbosti. V koupelně viděl N. ve vaně, jak si chce holit na přirození, ale neměla pěnu a holítko měla obráceně, tak se jí zeptal, jestli ví, jak se má holit, N. mu na to řekla, že neví, ať jí to ukáže, že to bude jejich tajemství. Obžalovaný si tedy vzal holítko, 1-2x jí přešel v podbřišku, a to prý bylo vše. Ihned vybouchla, co jí má co ukazovat, jak si má holit přirození, držela ho pod krkem a on jí vrazil facku. Obžalovaný pak zavolal N. a D. a říkal, že není žádný pedofil, že ji má rád jako dceru a ne jako sexuální objekt a že jí musí hlídat kvůli jejím problémům s pořežáváním. N. se usmála, obejmuli se a bylo po problému. Po dvou dnech přijela teta M. J., které N. něco řekla o tom, co se stalo. Poté přijela i babička a křičela na obžalovaného, že je úchyl a že půjde na policii, na což jí obžalovaný řekl, že ať klidně jde, že má svědomí čisté. N. je nyní u babičky v. od té doby se s ní neviděla, jen si telefonují, ale to se většinou pohádají.
9. U hlavního líčení matka nezletilé zopakovala, že ani u jednoho z incidentů nebyla přítomna, vychází jen z toho, co jí řekla N. a obžalovaný, a co slyšela od babičky. Poté se stručně k věci vyjádřila. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení, doplnila, že jí o holení říkal obžalovaný, ale o klitoris se dozvěděla až od babičky. Holení by N. vzala, kvůli předchozím problémům

(pořezávání). Když se dozvěděla o holení v koupelně, chytila obžalovaného pod krkem a on jí vlepil před dětmi facku, až spadla na zem. Pokud jde o incident u počítače, obžalovaný i N. situaci popsali stejně. V danou dobu N. neměla vlastní sportovní podprsenku, tu teprve vybírali ke koupi. Sdětila soudu, že nezletilou N. vzali (ve stejný den, kdy byla slyšena) k soudu a doplnila „N. řekne, že vypovídat nebude, že jí do toho navezla babička, že jí v tom nechala a ani nepřijela“. Dále upřesnila, že N. s nimi znovu nyní bydlí ve společné domácnosti. O věci s ní mluvila babička, děda, protože jí nikdo nevěří. N. jí neřekla, že se pořezává a tajila i fotky, schovala žakovskou knížku. Chození obžalovanému do koupelny nezakázala, jen řekla, že to není vhodné. I ona kdysi byla pohlavně zneužívána, ale oproti N. se chovala jinak.

10. Bratr poškozené nezletilé, D. Ž. v přípravném řízení potvrdil, že kolem Vánoc za ním sestra přišla ubrečená a svěřila mu událost v obýváku s podprsenkou, kdy obžalovaný si ji zavolal k počítači, neboť byli domluveni, že spolu vyberou dárek. Matka nebyla doma. N. mu svěřila, že měla na sobě neupravenou podprsenku a strejda si toho všiml a N. nejprve upravil ramínko u podprsenky a pak N. říkala, že jí sáhl strejda rukou pod podprsenku a sahal jí rukou na prsa. Mamce to řekla N. až druhý den. Mamka se strejdou den nebo dva nemluvila, zastávala se N. Za další dva dny se to opět začalo řešit a N. řekla před ním, mamkou a strejdou, že si to s tou podprsenkou vymyslela, aby se strejdovi pomstila, nikdo ale neví za co. Dále se vyjadřoval k zablokování facebookového účtu nezletilé z důvodu prezentace jejich polonahých fotografií. Poté, co si nezletilá do kůže vyřezala nápis M. skončila na psychiatrii v. jelikož současně chtěla skočit pod kamion. V červenci 2018 byl další incident, kdy N. se koupala s Ch. a druhý den byla N. divná. Pak mu svěřila, že strejda přišel do koupelny pro Ch. vyndal jí ven z vany, utřel jí a pak šel vrátit zpátky do koupelny ručník. N. se zrovna holila dole a strejda na ní koukal. Měl jí říct, že se holí špatně, pak jí roztáhl nohy, dal jí tam pěnu a začal jí holit. Když se mu N. svěřovala, plakala. Druhý den, když matka přišla z práce, byl u toho, když to N. mamce řekla, že se koupala ve vaně s Ch. a když jí vyndal strejda z vany, tak se vrátil s ručníkem do koupelny a tam řekl N. že se špatně holí a že jí ukáže, jak se to dělá, a také jí to ukázal. Mamka začala brečet, začala na strejdu žvát, co leze k N. do koupelny, že je úchyl a že si to nesmí dovolit. Obžalovaný na to nic neříkal, až potom říkal N. že mu říkala, že to bude jen mezi nimi a že to vytáhne v době, kdy má zákaz nebo nějaký průser. Stran vztahu k obžalovanému uvedl, že ho má jako otce. Bývá na ně přísný, ale myslí to dobře. O jiných problémech se mu sestra nesvěřila.
11. U hlavního líčení svědek D. Ž. v úvodu uvedl, že přijel s matkou, obžalovaným a se sestrou jedním vozidlem. *Matka mu před výslechem sdělila, že N. uvedla, že to co řekla, není pravda, že lhala a byla k tomu navedena babičkou.* Se sestrou mluvil, ale neřekla mu, že lhala, jen mu řekla, druhou variantu ohledně piercingu a že si strejda půjde sednout a ona dostane 80 000 Kč. Sestra v obou případech, kdy se mu po incidentech svěřovala, plakala. Nikdy se mu nestalo, že by sestra s něčím přišla, plakala by a ve skutečnosti by situace byla jiná. Sestře s matkou věřili. Matka v obou případech řešila situace emotivně. Po incidentu v koupelně bylo řečeno, že se sestry spolu koupat nebudou. Když žila sestra u babičky, chytila se špatné party, a úplně se změnilo její chování, předtím v. byla tichá. U babičky sebepoškození nepokračovalo. Do koupelny, když tam byla sestra, nechodil. K jednotlivým útokům stručně zmínil, že při výběru piercingu obžalovaný hladil N. po břiše a po prsou, obžalovaný se pak za to před matkou omlouval. Pokud jde o piercing, tak tam nešlo o narovnání podprsenky. Událost v koupelně vnímal jako s „tou podprsenkou“, zmínil, že měl obžalovaný N. údajně vzít holení a sahat na klitoris.
12. Poškozená N. E. Ž. v přípravném řízení uvedla, že obžalovaného oslovuje jako strejdu. Do doby narození sourozenců Ch. a S. měli s obžalovaným normální vztah. Poté na ni začal žvát, byl přísnější (i na bratra D.), občas jí dal facku, dával jí zaracha za minutový pozdní příchod. Matka se jí zastala jen někdy. Před třemi lety na sebe chtěla upozornit a začala se řezat žiletkou. U kamarádek viděla, že se otcové chovají hezky. Také se řezala kvůli klukům. Před rokem strejda začal chodit do koupelny a koukal, jak se koupe, což řekla bratrovi. Poradil jí, ať to nechá plynout. Před půl rokem navečer, když mamka byla v práci, chtěla se v obýváku dívat na internet, strejda ležel na gauči a koukal se na fotbal v televizi. Chtěla se

podívat na piercingy, obžalovaný si přisedl, a když našla jeden piercing, řekl, že to mamka nedovolí a z ničeho nic jí sáhl rukou pod triko na holou kůži a pak i pod podprsenku na prso. Byla zaskočená, ale nic neřekla a odešla za bratrem do pokoje. Druhý den D. řekl vše matce, již potvrdila, že se to takto stalo. Mamka hned volala strejdovi do práce, co to mělo znamenat. Měla zapnutý reproduktor, tak slyšela, jak strejda říkal, že jí jen upravoval podprsenku. Měla však sportovní typ podprsenky, která se jí nikdy neposouvá. Dál se nic neřešilo, obžalovaný byl přísnější. Neříkal jí nic hezky, jen řval, neví, proč se takhle začal chovat. Začala se opět řezat a chtěla skočit pod kamion. Kvůli přísnosti obžalovaného a klukovi M. jelikož ji podváděl. Na psychiatrii, kde byla poté v březnu 2018 hospitalizovaná, o obžalovaném neřekla, jelikož se bála, co potom bude doma. Po návratu před ní matka schovávala vše ostré, obžalovaný chování nezměnil. Pak začala opět chodit s M. a pořád se sebepoškozovala, nejprve kvůli strejdovi a když začala chodit s M. tak i kvůli M. Před dvěma měsíci, když byla matka v práci, koupala se společně s Ch. Poté, co ji obžalovaný odnesl z koupelny, chtěla se oholit, proto upustila vodu ve vaně, pak přišel strejda. Viděl holítko na pračce, vzal ho a nastříkal jí pěnu pod břicho, na což reagovala tak, že se umí holit, že už se holí přes dva roky. Obžalovaný na to nic neřekl a začal jí holit na přirození. Říkala, ať jde pryč, ale on jí holil a při tom jí šahal na klitoris. Pak mu brala žiletku a opakovala, ať jde pryč, trvalo to minutu. Obžalovaný říkal, že si to má nechat pro sebe a nemá to říkat mámě. Poté šla do pokoje, kde byl D. a tomu se svěřila, že jí strejda holil a že jí přitom sahal na klitoris. Druhý den řekla matce, že jí strejda hrabal na klitoris, i když ho vyhazovala, u čehož byl i strejda a brácha D. Následoval fyzický konflikt mezi matkou a strejdou, kdy mamka mu dala facku a strejda jí tu facku vrátil, až spadla na zem. Druhý den, když na návštěvu přijela teta M. J. svěřila se jí. Další den přijela babička, byla zrovna venku, a když přišla domů, jen slyšela, jak babička strejdovi říkala, že půjde na policii, že to není normální a on jí řekl, že už to jednou měl a že se z toho vyseká znova. Od té doby bydlí s babičkou, kde je spokojená.

13. U hlavního líčení, kde jejím výslechu byla přítomna pracovnice OSPODu a znalkyně I. W. nezletilá N. sdělila, že cca měsíc bydlí znovu s matkou, obžalovaným a nezletilými sourozenci. Zopakovala, že v prvním případě jí obžalovaný hladil po břiše, následně jí zajel pod podprsenku. Poté při koupání jí začal podávat pěnu na holení, když jí sáhl na klitoris, tak ho vyhodila. Do koupelny, když se koupala, přicházel, neklepal, upravoval tam ručníky, nebo chodil pro různé věci. Pokud jde o sáhnutí na prsa, podprsenku jí obžalovaný neupravoval, to je jeho verze. Ani nevybírali sportovní podprsenku, ale piercing (*pozn. soudu tzv. neinvazivní viz. čl. 157*). Potvrdila výpověď z přípravného řízení a doplnila, že v. ve škole měla horší průměr. Co se vrátila domů, matka ji přestala vozit k psychologovi, nyní jí sehnala nového z Kadaně. Aktuálně se cítí zase špatně, stále brečí, má sklony k sebepoškozování. Pokud se kdy sebepoškozovala, nikdy to nebylo v intimních partiích a nebylo to u babičky. Nikdy neodvolala to, co v této věci řekla. *Pozn. soudu nezletilá v době výslechu měla na vnitřní straně paží na předloktí zhruba 20 zářezů na každé ruce (viditelné po 14 dnech ze vzdálenosti dvou metrů).*
14. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zvl. specializace klinická psychologie I. W. konstatovala, že osobnost poškozené N. je v pásmu psychické normy, labilní, s nevyzrálou emotivitou, s explozivními, mírně hysterickými rysy. Po psychické stránce došlo ke stabilizaci při pobytu u babičky. Duševní porucha nebyla zjištěna. Správné vnímání a reprodukování prožitých událostí není narušeno. Sklony ke lhavosti a zvýšené sugestibilitě nebyly zjištěny. Znaky pro obecnou nevěrohodnost nebyly nalezeny. Jednání obžalovaného nezanechalo na poškozené negativní následky. Poškozená zcela verifikovala to, co uváděla u policie i při znaleckém vyšetření. Tristní je její současný nedobrá psychický stav, rodina ¾ roku hledá vhodného psychiatra. Její emoční nenaplněnost byla patrná i ze situace, kterou spatřila před jednací síní, kdy ve chvíli, když odešel obžalovaný za advokátem, tak šla nezletilá N. k matce a dala jí (v 15 letech!) hlavu do klína. N. nemá emotivní ukotvení (nemá na koho se emočně spolehnout), proto je váhavá i při volbě, kde bude bydlet. Situace, kdy je v domácnosti s obžalovaným a je zavřená v místnosti, není dobrá. Dále se vyjádřila ke škále použitých vyšetřovacích metod a doporučila rodině (zejména matce) vhodné postupy do budoucna.

K osobě nezletilé uvedla, že je velmi naivní, má sice průměrný a místy i mírně nadprůměrný intelekt, ale není vůbec vychytralá. Nezletilá není schopná z důvodu pomsty neříct pravdu, má nízkou fantazii, je dost naivní a není schopna ji vymyslet, podrobně popsala jednání obžalovaného několikrát a stejně.

15. Sestra matky, M. J. sdělila, že nebyla incidentům přítomná, když přijela na návštěvu k sestře, vždy proběhla v poklidu. Když měla N. problémy s učením, se vším jí pomáhal obžalovaný. N. nevěří, že ve vícero věcech, např. v známkách, nežije s ní, jen to dovozuje z toho, co jí řekla sestra. Jí osobně lhala N. v drobnostech, např., že matka ví o tom, že jela k ní. Pokud jde o závažnější věci, to posoudit nedokáže, takové věci s ní neprobírá, ale od matky ví, že v závažnějších věcech lhala.
16. Slyšena byla babička poškozené N. J. Ž. a její partnerka J. H. kdy obě shodně uvedly, že se jim N. svěřila s incidentem v koupelně. Rešilo se to i s obžalovaným, který na to reagoval tak, že se již jednou vysekal, a vyseká se podruhé. N. odvezly k sobě domů a druhý den s ní šly věci nahlásit na policii. Ujistovaly se, zda ví, kam jí sáhnul a že je to skutečně tak. Také zmínila osahávání při vybírání piercingu, rozpovídala se až u policie. V době, kdy u nich N. pobývala (červen až říjen 2018), neměla zásadní problémy, nesebepoškozovala se, nelhala, jen ve škole se zhoršila, protože jsou vyšší požadavky než ve škole původní. Matka vzájemný kontakt s dcerou mařila. Když se N. vrátila do rodiny, viděly, že je znovu pořezaná. N. nikdy k ničemu nenaváděly. Svědkyně J. Ž. dále uvedla, že matka nezletilé sama lže a N. v takovém prostředí vyrůstá.
17. K nezletilé poškozené bylo Městským úřadem provedeno šetření v rodině babičky, kde nebyly zjištěny závady. K tomu byl připojen spis Okresního soudu v Lounech spisová značka 8 Nc 55/2018 – *svěření do péče a určení výživného (včetně změn)*. Z něho plyne, že původně byl podán návrh babičky nezletilé ke svěření do péče, později N. uvedla, že by raději byla v u svého strýce (tedy ve stejné obci, kde žije matka). Z výpovědi babičky (u hlavního líčení) plyne, že před Vánoci 2018 se vrátila N. zpět k matce, matka po dobu, kdy u nich N. pobývala, mařila jejich společná setkání.
18. Opatřena byla zpráva Nemocnice Žatec o vyšetření nezletilé, u níž nebyly zjištěny známky traumatu na zevním genitálu.
19. Byt, kde mělo docházet k sexuálnímu útoku vůči poškozené nezletilé, byl ohledán a je zachycen v příložené fotodokumentaci a pouze dokresluje místní uspořádání.
20. Soud zamítl jako nadbytečný návrh na doplnění dokazování, a to aktuální zprávou z vyšetření nezletilé N. MUDr. A. (z psychologické poradny). Soud měl možnost nezletilou sledovat v rámci zásady bezprostřednosti a ústnosti u hlavního líčení, tato byla vyslyšána mimo jiné za přítomnosti znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zvl. specializace psychologie klinická, která současně vypracovala znalecký posudek k její osobě. Nadto ve věci byli slyšeni i další svědci a provedeny důkazy listinami (zejména OSPODu) a soud má dostatek důkazů k posouzení věci, nevyjímaje věrohodnost nezletilé.
21. Obhajoba k prokázání nevěrohodnosti babičky nezletilé a její partnerky požadovala provést dokazování zprávami OSPODu k psychickému stavu N. a k problémům v době, kdy žila u babičky (pořezávání) a dále za poslední měsíc a půl. Soud neshledal tento návrh důvodným, když zpráva OSPODu byla čtena s výsledkem, že žádné nedostatky v péči babičky shledány nebyly, potvrzeno bylo, že nezletilá v danou dobu navštěvovala centrum psychologicko-sociálního poradenství a není tedy pochyb, že se její stav po tuto dobu stabilizoval. Připojen byl i spis zdejšího soudu spisová značka 0Nc 55/2018 (viz. bod 17). Aktuální stav nezletilé byl patrný při jejím výslechu před soudem (viz. blíže bod 14) a vyjadřovala se k němu i znalkyně W.
22. Na základě provedených důkazů v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že žalovaný skutek se stal, a že se obžalovaný dopustil protiprávního jednání proti nezletilé poškozené, kterou osahával

na prsou a genitáliích, a bezdůvodně vstupoval do koupelny, přičemž nezletilá mu v jednom případě výslovně sdělila, aby svého jednání zanechal.

23. Jediným přímým svědkem jednání obžalovaného byla nezletilá poškozená, vůči níž byly útoky namířeny. Nezletilá N. [redacted] popsala opakovaně ve shodě jednání, pro které je obžalovaný projednáván. Potvrdila, že nikdy nechtěla změnit svoji výpověď, tak jak prohlašovala její matka R. [redacted] Ž. [redacted] při výslechu u hlavního líčení. Výpověď nezletilé N. [redacted] měl soud možnost sledovat v rámci zásady bezprostřednosti a ústnosti a hodnotí ji jako zcela věrohodnou. Tomu odpovídají i závěry příslušného znaleckého posudku. Znalkyně PhDr. I. [redacted] W. [redacted] neshledala u nezletilé sklony ke konfabulacím, ke lhavosti či zvýšenou sugestibilitu, nenalezla znaky pro obecnou nevěrohodnost. Vysvětlila, že zjištěného chování či mstivosti není poškozená schopna a toto podložila logickou argumentací, z níž vyplynulo, že N. [redacted] je naivní, nemá dostatek fantazie a neumí si věc takového druhu vymyslet a následně ji několikrát shodně reprodukovat. Není tedy sporu o tom, že to co nezletilá N. [redacted] vypověděla, skutečně i prožila. S její výpovědí korespondují skutečnosti, které uváděli další nepřímí svědci, a to D. [redacted] Ž. [redacted] (bratr poškozené), J. [redacted] Ž. [redacted] (babička nezletilé) a její přítelkyně J. [redacted] H. [redacted]. Bratr nezletilé sice zaměnil jednotlivé verze u prvního útoku, avšak nebyl mu osobně přítomen a ve spojitosti s dalšími faktory jako je delší doba, která od činu uplynula, opakované nekorektní vyjádření matky na adresu nezletilé a konečně odstěhováním ze společné domácnosti, mohlo dojít u svědka k jejich setření a dílčímu zkreslení. Totéž se pak týká dalších parciálních nesrovnalostí. Z výpovědi nezletilé N. [redacted] jednoznačně plyne, že nikdy neměla v úmyslu svoji výpověď odvolat. U svědka D. [redacted] Ž. [redacted] rozhodně nelze přehlédnout, že pokud za ním sestra (poměrně) krátce po incidentech přišla, vždy plakala, a z jeho zkušeností za takové situace se mu nestalo, že by nemluvila pravdu. Také ve vztahu k matce uvedl podstatný fakt, že v obou případech věc vůči obžalovanému řešila emotivně, tedy i to svědčí pro autenticitu vyjádření nezletilé. Pokud nezletilá N. [redacted] svědkovi D. [redacted] Ž. [redacted] před jednacím síní sdělovala svoji variantu, pak na rozdíl od matky jen opakovala, co se skutečně událo. Konečně ani obžalovaný (později) nic nenamítal, pokud bylo zmíněno, že s nezletilou řešil tzv. neinvazivní piercing. Vyjádření nezletilé N. [redacted] týkající se možnosti získání odškodnění v nyní projednávané věci, nelze s ohledem na shora uvedené skutečnosti hodnotit jako projev ziskuchtivosti. Autenticitu výpovědi nezletilé N. [redacted] potvrzují také další dvě svědkyně, a to babička nezletilé a její družka. Obě opakovaně s N. [redacted] hovořily a oběma říkala pokaždé stejnou verzi. Pokud jde o zhoršení jejich školních výsledků, rozhodně to nic nevypovídá o její nespolehlivosti či nevěrohodnosti. Zcela příléhavé je vysvětlení rozdílných nároků obou školských zařízení. Po dobu, kdy byla nezletilá N. [redacted] u babičky, nebylo zjištěno sebepoškození a i znalkyně uzavřela, že zde byla spokojená. Babička ani její družka k ní neměly výhrad, potvrdily, že nezletilou k ničemu nenaváděly a že jim nelhala. Ze zpráv OSPODu z této doby rozhodně neplynou žádná podezření ve směru k negativnímu chování nezletilé N. [redacted], která v té souvislosti vznesl obžalovaný. Pokud jde o její pozdější návrat zpět do rodiny, jak babička, tak znalkyně shodně popsaly, že nezletilá je na matku silně fixována a tudíž intenzivně vyhledává její kontakt. Babička nezletilé také potvrdila, že matka po dobu, kdy u nich N. [redacted] bydlela, kontakt mařila, což muselo mít nesporný vliv na chování N. [redacted] a její snahu s matkou znovu bydlet ve společné domácnosti. Matka nezletilé poškozené R. [redacted] Ž. [redacted] bezesporu s odstupem času jedná zcela pod vlivem obžalovaného, neboť spolu mají dvě nezletilé děti a on se podílí na faktickém i finančním chodu domácnosti. Proto je u ní patrná snaha jeho jednání bagatelizovat a tvrdit, že se věci udály jinak – sociálně konformně. Je zřejmé, že se R. [redacted] Ž. [redacted] do vyličení incidentů intenzivně vkládala, zejména svými zcela osamocenými výroky o tom, že se jí dcera svěřila, že lhala a byla k tomu navedena babičkou (např. bod 11, bod 9). Nelze, ale pominout, jak se tato svědkyně chovala bezprostředně po obou událostech, kdy zcela emotivně věc řešila s obžalovaným. Právě opakování emotivních výpadů vůči němu dosvědčují, že věc považovala za velmi vážnou a věřila N. [redacted] následná korekce událostí z její strany pak zcela zjevně nebyla původní, ale pod vlivem pozdějšího uvědomění si následků pro rodinu i ji samotnou. Do těchto důkazů pak zapadá i vyjádření obžalovaného, který útoky vůči poškozené v podstatě doznává, ačkoli je bagatelizuje resp. vysvětluje pro sebe

příznivějším způsobem. Jeho vysvětlení jsou však naprosto nevěrohodná a účelová. Nelze uvěřit, že by si pod oblečením mohl všimnout shrnuté podprsenky a instinktivně ji opravit na holém těle. To rozhodně není konformní chování otce či otčímá vůči nezletilé dospívající dceři. Stejně tak jako účelové chození do koupelny, kde se koupala nahá N. v té době ve věku 14 let. Není totiž sporu, že právě tento věk je obecně věkem dospívání. V rodině, kde žil obžalovaný rozhodně nebylo běžné, aby jiný člen opačného pohlaví se takto choval vůči jinému dospívajícímu členu rodiny. To potvrdil bratr nezletilé, který uvedl, že vůbec neměl důvod vstupovat do koupelny, když tam byla N. Obžalovaný přitom chodil do koupelny i v době, kdy tam byla již sama nezletilá bez mladší sestry Ch. Ve stejné době obžalovaný přistoupil k holení nezletilé v intimních partiích, a to za situace, kdy se N. měla sebepoškozovat pořezáváním. V tomto kontextu jeho počínání vyznívá zcela nesmyslně a nevhodně, pakliže ji následně ponechal s holítkem v koupelně o samotě. V této souvislosti je potřebné ještě zmínit, že nezletilá obžalovanému sdělila, že se holiť umí, jeho případný poznatek, že v jednom případě si všiml, že oholená nebyla, rozhodně tuto premisu nevyvrací. Vzhledem k tomu, že nedocházelo k tomu, aby se nezletilá pořezávala úmyslně právě v intimních partiích konkrétně na přirození, je na místě uzavřít, že případná prohlídka těla ke zjištění možných známek sebepoškození měla probíhat minimálně ve spodním prádle a měla ji u své dospívající dcery především vykonávat sama biologická matka. Není také typické, aby zrovna taková událost jako holení v oblasti přirození mezi otčímem a dospívající dcerou bylo mezi nimi příhodným tajemstvím. Všechny tyto události se staly v době, kdy nebyla doma matka nezletilé, což svědčí proto, že obžalovaný tyto okamžiky záměrně vyhledával. Pokud jde o výslovný zákaz chodit do koupelny, není sporu, že zazněl. Potvrzuje to nejen bratr nezletilé, ale také sám obžalovaný. Matka, jak již bylo výše uvedeno, vypovídala i v tomto směru účelově ve snaze zmírnit závažnost jednání obžalovaného. Obecnější zákaz nevhodného chování vůči nezletilé obžalovaný od matky bezesporu dostal také v době, kdy se stal incident u počítače a i tato okolnost ho měla vést ke korekci jednání vůči nezletilé N. Načasování sdělení incidentů matce ze strany nezletilé N. souviselo se situací v rodině a není na místě z něho dovozovat nepravdivost jejich výroků.

24. Pokud jde o výpověď svědkyně M. J. (tety nezletilé N.), její výpověď byla zcela zjevně ovlivněna matkou N., která jí jednostranně sdělovala informace o dceři. Tato svědkyně neměla osobní zkušenosti s chováním nezletilé v podstatných záležitostech, vidaly se jen zřídka, tudíž její výpověď nemá zásadní vypovídací hodnotu pro posouzení věci.
25. Jednání obžalovaného vykazuje znaky zřejmé sexuální motivace. Osaháváním intimních partií nezletilé a průběžným svévolným vstupováním do koupelny, v době, kdy se nahá koupala, intenzivně zasáhl do její pohlavní sféry a tímto způsobem ji pohlavně zneužil jiným způsobem než souloží. Jelikož obžalovaný je nevlastním otcem poškozené a ze svého postavení se dlouhodobě podílel na její výchově je tím naplněn i znak dozoru a vědomosti o jejím skutečném věku.
26. Ze způsobu provedení činu - jeho načasování na dobu, kdy nebyla doma biologická matka a z jeho postupného zintenzivňování (od pohledů až na fyzický kontakt na intimních partiích), za situace, kdy obžalovaný měl předchozí zkušenost s obviněním v jiné rodině (byť patrně lichým, neboť není vyznačeno v opisu z evidence rejstříku trestů), není pochyb, že se popsaného jednání dopustil v přímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť věděl, že následek předvídaný trestním zákoníkem bezesporu nastane a toto i zamýšlel. Jednání obžalovaného tak naplnilo jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a soud ho uznal vinným. S ohledem na shodný způsob provedení, blízkou souvislost časovou a v předmětu útoku bylo jednání posouzeno jako pokračování ve smyslu § 116 trestního zákoníku.
27. Doba, po níž se takto choval spolu se stupňováním intenzity zásahů do sexuální sféry nezletilé (okukování, osahávání na prsou a následně na klitoris), je na místě závěr, že jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného

právního předpisu. Nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti, které by vylučovaly použití trestní represe vůči němu, neboť posuzovaný čin nebylo možné podřadit do kategorie jednání, jež neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace.

28. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud u obžalovaného vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu. Byla zhodnocena povaha a závažnost spáchaného zločinu, kdy se obžalovaný dopustil jednání, jímž porušil zájem na ochraně zdravého mravního a tělesného vývoje dítěte.
29. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v místě bydliště nebyl dosud projednáván pro přestupek. Opis evidence přestupků nevykazuje žádný záznam. Zaměstnavatelem je kladně hodnocen. V minulosti byl celkem 5x soudně trestán, opakovaně pro neplnění vyživovací povinnosti, k prvním čtyřem odsouzením již nelze přihlížet. Skutků popsanych ve výroku rozsudku se dopustil v rámci běhu zkušební doby posledního podmíněného odsouzení.
30. Při zohlednění výše uvedeného dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného jde o případ hraniční, neboť od spáchání závažné trestné činnosti ho neodradilo ani předchozí podmíněné odsouzení, byť pro typově zcela odlišnou trestnou činnost. Poškozená se aktuálně vrátila do domácnosti k matce, nezletilým sourozencům a obžalovanému a uvedla, že probíhající trestní stíhání ovlivnilo (pozitivně) i chování obžalovaného vůči její osobě. Znalkyně potvrdila, že nezletilá netrpí posttraumatickou stresovou poruchou, aktuálně začala navštěvovat psychologickou poradnu a rodina je pod dohledem OSPODu. Za takové situace, kdy obžalovaný byl v rámci probíhajícího trestního řízení několikrát konfrontován s protiprávností svého jednání, lze tedy ještě připustit, že jeho nápravy je možné dosáhnout uložením jiného trestu, než který je spojen s přímým omezením jeho osobní svobody. Jako přiměřený považuje soud trest odnětí svobody ve výměře 3 let tedy v 1/4 zákonné výměry, která činí dle § 187 odstavec 2 trestního zákoníku 2 roky až 10 let. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let ve spojení s dohledem PMS, neboť je nezbytné průběžně zvýšeně sledovat chování obžalovaného, který nadále bude vychovávat nezletilou N██████. Délku zkušební doby soud stanovil nad polovinou zákonné sazby, která činí 1 rok až 5 let, také proto, že to považuje za nezbytné ve vztahu k úhradě nemajetkové újmy. Dohled byl uložen v rozsahu ustanovení § 50 trestního zákoníku, aby bylo dosaženo co největšího výchovného a kontrolního efektu nad obžalovaným. Nesplnění podmínek dohledu či povinnosti hradit dle svých sil nemajetkovou újmu, či jiné protiprávní chování obžalovaného, může vést k nařízení výkonu trestu do věznice. Soud má za to, že takto uložený trest dostatečně splní účel a povede k nápravě obžalovaného.
31. Pokud jde o nemajetkovou újmu poškozené, soud dospěl k závěru, že byla uplatněna včas a řádně. Vycházel z ustanovení § 2894 odstavec 2 a § 2951 odstavec 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
32. Opatrovník požadoval za vzniklý zásah do sexuální sféry poškozené zaplacení částky 80 000Kč.
33. Soud s ohledem na věk poškozené (která již dosáhla hranice 15 let) dospěl k závěru, že zčásti lze v jejím případě za morální satisfakci považovat odsouzení obžalovaného. Na druhé straně však toto samo o sobě není dostačujícím institutem. Jednáním obžalovaného, které bylo úmyslné, totiž došlo ke snížení důstojnosti nezletilé ve značné míře a mělo za následek porušení její osobnosti a fyzické integrity. Nastalou újmu, vzhledem k jejímu trvání a intenzitě následku, by jako snížení důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené. Dle závěru znalkyně jednání obžalovaného nezanechalo na poškozené negativní následky ve smyslu např. rozvoje posttraumatického syndromu (čl. 91 spisu).
34. Soud rovněž posuzoval další kritéria, a to skutečnost, že poškozená bydlí nadále ve společné domácnosti s obžalovaným a polorodými sourozenci, zohlednil v rámci zásady proporcionality i majetkové poměry obžalovaného. Obžalovaný potvrdil, že měsíčně pobírá příjem 15 tis. Kč, stejně jako matka, a navíc je příjemcem invalidní důchod ve výši 6 300 Kč. Vyživovací povinnosti

má ke dvěma dětem ve věku 8 let a 4 roky. K výdajům domácnosti sdělil, že je odhaduje na cca 6 500 Kč za nájemné a elektřinu. Další úspory nemá, nevlastní nemovitost či vozidlo. Je tedy nepochybné, že se obžalovaný bude nadále podílet na finančním i faktickém zabezpečení rodiny a nezletilá N. a další dvě nezletilé děti budou jejími členy. Byť se obžalovaný zcela nedoznal, nezletilá potvrdila, že probíhající trestní stíhání, jeho vztah k ní (pozitivně) ovlivnil, což koresponduje i s jeho závěrečným vyjádřením, kde zčásti připouští své pochybení (je tedy zřejmá dílčí sebereflexe). Další sebereflexi u obžalovaného a patřičnou korekci chování vůči nezletilé N. lze očekávat v rámci uloženého trestu, při kterém bude pod dohledem PMS.

35. Rozhodujícím pro určení výše finanční reparace v tomto případě byla tedy závažnost jednání obžalovaného a následky, které poškozená utrpěla. Úmyslné chování obžalovaného se zjevným sexuálním kontextem nebylo standardní pro vztah dcery (ve věku blížícímu se hranici 15 let) a otce resp. otčima. Při zohlednění částečné morální satisfakce (bod 33) a zásady proporcionality soud jako adekvátní posoudil vyšší nemajetkové újmy v částce 50 000 Kč a tuto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému k úhradě poškozené N. E. Ž. narozené trvale bytem . Ve zbytku pak poškozenou podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal s nárokem na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.
36. V závěru je nezbytné zdůraznit, že uhrazení nemajetkové újmy nezletilé musí být zcela transparentní. Toho lze docílit např. složením dané částky na bankovní účet, či jiný bankovní produkt nezletilé, přičemž občanský zákoník poskytuje dostatečnou ochranu před zásahy do majetku dětí, a to i ve vztahu k jejich zákonným zástupcům.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obviněného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obviněného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obviněného a státního zástupce i příbuzní obviněného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obviněného. Je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 17. dubna 2019

Mgr. Blanka Šišová
předsedkyně senátu